

Egyesületi közlemények.

*Az Országos Erdészeti Egyesület 1895. évi december hó 12.-én,
gr. Tisza Lajos elnök ő excellentiája lakásán megtartott rendes
választmányi ülésének jegyzőkönyve.*

Jelen voltak: gróf Tisza Lajos elnök ő exja, Bedő Albert I. alelnök, Almásy András, Belházy Emil, Ghyezy Emil, Kallina Károly, Módy Izidor, Sóltz Gyula, Tavi Gusztáv választmányi tagok, Horváth Sándor titkár, Levitzky Albert pénztárnok.

Báró Feilitzsch Arthur, Havas József, Laitner Elek, Simenszky Kálmán és Tomesányi Gyula választmányi tagok távolmaradásukat hivatalos elfoglaltságukkal, Eleőd Jósá pedig betegségével mentették ki.

Elnök ő exja az ülést megnyitván, örömeinek ad kifejezést, hogy hosszabb idő után a választmány tanácskozásaiiban ismét részt vehet s egyszersmind köszöni a választmány tagjainak, hogy az ő egészségi állapotára való tekintettel az ülés megtartása céljából az egyesület hivatalos helyisége helyett, hol ő nem jelenhetett volna meg, hozzá fáradni sziveskedtek. Viszont a választmány nevében az alelnök meleg szavakban köszöni meg elnök ő exjának, hogy gyöngéledő egészsége mellett is oly odaadással és meg nem szűnő érdeklődéssel intézi az egyesület ügyeit.

1. A titkár hivatkozással a f. é. évi szeptember 8.-án tartott rendkívüli választmányi ülés határozatára jelenti, hogy néhai László főherczeg Ő cs. és kir. Fensége elhunytá alkalmából az országos erdészeti egyesület részvétének kifejezése iránt hozott határozatai végrehajtottak, nevezetesen József főherczeg Ő cs. és kir. Fenségehez és fenséges nejéhez részvétirat intéztetett, a ravatalra koszoru helyeztetett és a temetési szertartásra nagyobb küldöttség jelentett be, ez azonban azon okból, mert a helyszűke miatt Aradvármegye, Fejérvármegye és Budapest székesfőváros kevészsámu tagból álló küldöttségein kívül más testületek és hatóságok küldöttségei nem vehettek részt a temetésen, tényleg nem jelenhetett meg a szertartáson.

Ezzel kapcsolatban bemutatja a titkár báró Vécsey főudvarmesternek f. évi szeptember 14.-én az egyesülethez intézett táviratát, melyben „legfelsőbb parancsra a Fenséges család legbensőbb, őszinte köszönetét nyilvánítja a ravatalra helyezett szép koszorúért“ s végül felolvassa József főherczeg Ő császári és királyi Fenségének az egyesület részvétiratára válaszul adott legfelsőbb kéziratát.

Az igazgató válaszmány a jelentést tudomásul véve elrendeli, hogy a legfelsőbb kézirat tartalma ezen jegyzőkönyvbe szószerént felvétessék, maga a kézirat pedig az egyesület levéltárában gondosan megőriztessék.

A legfelsőbb kézirat tartalma a következő:

Az országos erdészeti egyesületnek!

Az Istenben boldogult, feledhetetlen László fiam elhunytá alkalmából hozzám intézett fájdalmas részvétirata mélyen megindította atyai szívemet. Sajgó kebellem, de megadással olvastam a meleg érzéstől áthatott sorokat; megadással, melyet az Isteni gondviselés másíthatlan végzésébe való belényugvás szent kötelessége reánk parancsol; megadással, mert fejet hajtva az Ur akarata előtt, az örök világosság országában való majdani viszontlátás tart fenn engemet mély bánatomban.

Némi enyhítő irt találunk mélyen sujtott szívünkre annak vigasztaló tudatában, hogy sokan vannak és a tisztelt egyesület is azok közé tartozik, kik velünk gyászolják korán elhunyt fiamat, hajlott karom egyik reményét; kik ezen gyászt oly meleg szavakkal tolmácsolják.

Fogadják kegyeletes érzetüknek ezen megnyilatkozásáért legbensőbb hálás köszönetemnek kijelentését.

Kelt Alesuthon, 1895. szeptember 18.

József fhg. s. k.

2. A titkár bemutatja gróf Festetics Andor volt földmivelésiügyi miniszter urnak f. évi nov. 3-án kelt 1432. számú bucsuiratát, melyben távozása alkalmából az egyesületnek köszönetét fejezi ki törekvéseinek támogatásáért, bemutatja továbbá Darányi Ignác új földmivelésiügyi miniszter ur ez évi november 6-án 1434. szám alatt kelt megleghangu beköszönő iratát, megjegyezvén, hogy az elnökség

ezen leiratra addig is, míg a választmány elé terjeszthető lett volna, az egyesület nevében hasonló meleghangú felirattal válaszolt.

Az igazgató választmány a leiratokat tudomásul véve felkér az elnökséget, hogy a gróf Festetics Andor volt földmívelési minister úrnak adandó válaszban az egyesület meleg köszönetét fejezze ki, azon jóindulatért és támogatásért, melyben az egyesületet mint földmívelésügyi minister mindig részesítette.

Együttal elhatározza a választmány, hogy dr. Darányi Ignác új földmívelésügyi minister urat, a földmívelési ügyek vezetésének átvétele alkalmából az egyesület nevében küldöttség útján is üdvözölni fogja, s ezen küldöttség vezetésére, melyben a választmány összes Budapesten lakó tagjai részt fognak venni, gr. Tisza Lajos elnök ő exja helyett, ki azon óhajtságának, hogy a küldöttséget személyesen vezethesse a minister ur elé, egészségi állapota miatt sajnálatára nem tehet eleget, Bedő Albert első alelnök urat kéri fel.

3. A pénztár állásáról a titkár a következő jelentést terjeszti elő:

Az egyesület bevételei 1895. január 1.-től	
a tegnapi napig	32,900 frt 07 kr-ra
kiadásai u. e. idő alatt	26,386 „ 44 „
rugtak, a pénztári készlet tehát	6,513 frt 63 kr.

A kimutatott bevételekből készpénzalapítványok fejében 560 frt, a „Wagner Károly“ alapítvány javára 171 frt 88 kr.; a „Magyar erdőtiszttek árva leányait segélyező alapítvány“ javára 22 frt 50 kr., a „gróf Tisza Lajos alapítvány“ javára 5 frt, az alapító tagok magán kötvényeinek érték-apasztására 1998 frt 80 kr. folyt be.

A többi bevételekre tehát 30,141 frt 89 kr. esik.

A pénztárban őriztetik továbbá az alapítványi számadás szerint 1843 frt 82 kr., valamint a letéti számadás szerint egy 100 frt névértékű, a „Magyar Jelzálog-Hitelbank“ által kiadott 3814 sor 098 számú nyereménykötvény 1895. decz. 1.-től esedékes szelvényekkel, mely értékpapir Jahnke Károly reklámirodája biztosítékát képezi.

Megjegyeztetik továbbá, hogy a letétekből az alapítványi számadásnak kölcsönképen átadott 5715 frt összegből 660 frt a folyó évben visszafizettetett.

Az előbbieik szerint a pénz- és értékkészlet a következő:

1. Pénztári készlet	6,513	frt	63	kr.
2. Alapítványi készlet	1,843	„	82	„
3. Letét	100	„	—	„

Összesen: 8,457 frt 45 kr.

Ezen összegben kívül a magyar földhitelintézetnél 36,900 frt névértékű 4% koronajáradék, 11,000 frt 4%-os magyar földhitelintézeti záloglevél; 25,200 frt névértékű 4%-os magyar földhitelintézeti szabályozási és talajjavítási záloglevél; 300 frt névértékű 3%-os osztr. földhitelintézeti 1889. évi sorsjegy és 600 frt névértékű 1860. évi államsorsjegy van letétbe helyezve, mely értékpapírok 4500 frt n. é. koronajáradék, 7000 frt névértékű 4%-os magyar földhitelintézeti záloglevél és 2200 frt névértékű 4%-os magyar földhitelintézeti szabályozási talajjavítási záloglevél kivételével az egyesület külön rendeltetéssel bíró alapítványainak kihasított tőkéit képezik.

Miután az egyesület takarékpénztári könyvecskében bemutatott tényleges pénzkészlete, a jelentésben kimutatott pénztári készlettel egyezőnek találtatott, a jelentés tudomásul vétetett s egyttal a titkár javaslatára elrendeltetett, hogy a rendelkezésére álló pénzkészletekből 3500 frt névértékű 4%-os magyar földhitelintézeti korona záloglevél vásároltassék.

Ebből 300 frt névértékű papír a f. évi közgyűlés határozatának megfelelőleg a tőkének 16,000 frtra való kiegészítése céljából a „Wagner Károly alapítvány” tőkéjéhez fog csatoltatni, az ezen felüli 3200 frt névértékű záloglevél pedig a jelentésben fentebb említett, 4500 frt koronajáradékkal, 7000 frt névértékű földhitelintézeti záloglevéllel és 2200 frt névértékű szabályozási és talajjavítási záloglevéllel együtt a „Bedő Albert ösztöndíj alapítvány” kihasított tőkéje képen lesz kezelendő. Ezen alapítvány jelenleg 13,498 frtnyi, 5%-kal kamatozó s eddig a székház értékebe befoglalt tőkéjének ugyanis kikerekítve 16,900 forint névértékű 4%-os papír felel meg.

Ezzel az egyesület valamenyi külön rendeltetéssel bíró alapítványának tőkéje értékpapírokban visszahelyeztetvén, az egyesület székháza ezentul semmivel sem lessz terhelve s a rendes jövedel-

mekből csupán az irodalmi letétnek értékpapir vásárolásra felhasznált 5055 frtnyi tőkéjét kell még visszahelyezni.

4. A titkár bemutatja a jótékony alapítványok segélyéért beérkezett folyamodványokat s megemlíti, hogy ezek közül négy özvegynek és egy árvának a folyamodványa a pályázati felhívásban megjelölt határidő után érkezett be, minélfogva ezek a múlt évi december hó 7.-én tartott választmányi ülés határozatához képest figyelembe nem vehetők.

Egyszersmind előterjesztve a többi folyamodó anyagi helyzete és érdemességére vonatkozólag bizalmas uton beszerzett adatokat, indokolt javaslatot tesz a segélyek kiosztására nézve.

Ezen javaslat alapján az igazgató választmány a következő segélyösszegeket szavazza meg:

1. a „Wagner K. alapítvány“-ból, melynél összesen 617 frt állott rendelkezésre: özv. Janák Lászlónénak 60 frtot, özv. Hoffer Tivadar-nénak 50 frtot, özv. Melts Vinczénének 40 frtot, özv. Makonyi Sámuelnénak 35 frtot, özv. Ernhoffer Ignácznénak 35 frtot, özv. Rudda Imrénének 25 frtot, özv. Csaszkcóczy Mihálynénak 27 frtot, özv. Kolbenheyer Józsefnének, özv. Vinternitz Vilmosnénak, özv. Collinászy Flórisnénak, özv. Lengyel Ödönnének, özv. László István-nénak, özv. Hantos Jánosnénak, özv. Révész Károlynénak, özv. Matuskovics Bélánénak, özv. Kelen Gusztávnénak, özv. Schusztter Józsefnének, özv. Skultéty Nátánnénak, özv. Plech Józsefnének, özv. Guha Károlynénak, özv. Szántó Istvánnénak, özv. Marczelly Gusztávnénak, özv. Prodánovics Jánosnénak és özv. Révi József-nének egyenkint 20 frtot, egyszersmind azonban kikötötte a választmány, hogy a nyert segélyből Janák Lászlóné 10 frtot férje alapítványi tőkéjének törlesztésére, Csaszkcóczy Mihályné 10 frtot alap. tőke, 7 frtot pedig alapítványi kamat törlesztésre, Plech Józsefné 12 frtot alapítv. tőke, 1 frtot alap. kamat törlesztésre, Guha Károlyné 10 frtot alap. tőke, 4 frtot alapítv. kamat törlesztésére, Szántó Istvánné 20 frtot alapítv. tőke törlesztésre, Marczelly Gusztávné 17 frtot alap. tőke, 3 frtot alap. kamat törlesztésre s végül Prodánovics Jánosné és Révi Józsefné 10—10 frtot alap. tőke törlesztésre kötelesek fordítani.

Özv. Schusztter Mihályné, özv. Skoor Ignáczné és özv. Trattner Mihályné kérelmét tekintettel arra, hogy a rendelkezésre állott

összeg a fentebbi segélyekkel kimerítve, s hogy ezen folyamodó nők anyagi helyzete a többihez képest kevésbé nyomasztó, ezuttal nem teljesíthette a választmány.

2. a „gróf Tisza Lajos alapítvány“-ból, melynél a múlt évi kamatmaradványból 502 frt 50 kr. az idei kamatokból pedig 1005 frt, együtt tehát 1507 frt 50 kr. állott rendelkezésre: Plecheisz János és Láng Gábor elaggott erdőtiszteknek továbbá Rácz Imre erdőőrnek, Szálka Albert főerdőőrnek, Kaas Ede nyug. erdőtisztnak, Kákossy László állomás nélküli erdőtisztnak és Wilhelmb Gyula m. kir. számtisztnak egyenkint 80 frtot, Peller Ferencz nyug. m. kir. főerdésznek pedig 100 frtot. Ezek közül azonban Peller Ferencz 60 frtot tőketörlesztésre, Plecheisz János pedig 8 frtot tagsági díj törlesztésre köteles fordítani.

3. végül a „Magyar erdőtisztek azon leányait segélyező alap“-ból, melynél a múlt évi kamatmaradványból 75 frt az idei kamatokból pedig 210 frt, összesen tehát 285 frt állott rendelkezésre: Plech Annának 30 frtot, Plech Petronellának 20 frtot, Collinászy Annának 30 frtot, Szántó Erzsébetnek 30 frtot, Szántó Márhának 20 frtot, Hantos Mariskának 30 frtot, Hantos Lujának 20 frtot, Hantos Kornéliának 20 frt, Marczelly Malvinának 30 frtot és végül Schusztér Józefinnek 30 frtot.

Azon folyamodók, kiknek kérelme elkésés folytán most nem volt tekintetbe veendő, értesíttetni fognak, hogy jövőben folyamodványaikat a segélyekre vonatkozó felhívásban kitett határidő (november hó 10.-e) előtt terjesszék be.

Az előbbi segélyekkel a „Wagner K. alapítvány“ kamatai teljesen kimerítettek, a „gróf Tisza Lajos alapítvány“-nál ellenben 847 frt 50 kr. felhasználatlanul maradt. Ebből az összegből 502 frt 50 kr. az alapszabályok értelmében a jövő évi segélyezésre tartatik fenn, 345 frt pedig az egyesület törzsvagyonához csatoltatik. Hasonlóképen felhasználatlanul maradt a „Magyar erdőtisztek árvaleányait segélyező alapítvány“-nál is 25 frt, mely összeg az alapszabályok értelmében a jövő évi segélyezésre tartatik fenn.

5. A titkár hivatkozással arra, hogy a folyó évi közgyűlés a jövő évi kongresszus jellegű országos erdészeti gyűlés tanácskozási tárgyaiul olyan fontos kérdéseket tűzött ki, melyeknek kellő módon való előkészítése sok időt és munkát igényel, javasolja, hogy ezen

ezélből már most egy nagyobb bizottság küldessék ki azzal a megbízatással és egyszersmind felhatalmazással, hogy a tanácskozások szervezetét és napirendjét megállapítva, a tanácskozások anyagát összegyűjtve, a kérdések bevezetésére előadókat jelöljön ki, a hozandó határozatok tervezetét megállapítsa stb., s végül a tanácskozások iránt ne csak a szakemberek, hanem egyszersmind a földbirtokos osztály és az erdészeti hatóságok érdeklődését is a legszélesebb körökben felköltse.

Különösen kívánatosnak tartja ezt a tanácskozások azon pontjára nézve, mely a kopárok beerdősítésének kérdésével fog foglalkozni, mert e kérdés megvitatása csak akkor lesz igazán hasznos és termékeny, ha a tanácskozásba az ország összes érdekeltjei bevonatnak, a mi talán legcélszerűbben úgy volna elérhető, ha a kiküldendő bizottság minden egyes vármegyében külön helyi bizottságot alakítana a végből, hogy ezen helyi bizottságok a kopárok beerdősítése érdekében szükséges intézkedéseket saját szempontjukból külön-külön megvitassák s javaslataikat a központi bizottsághoz idejében beküldve, módot nyújtsanak arra, hogy az előadók az ország minden egyes részének szükségletét figyelembe vehessék s esetleg a hozandó határozatokat is úgy készítsék elé, hogy azokban minden vidék érdekei kielégítést nyerjenek.

A szóban forgó gyűlés alkalmából már ki van küldve ugyan egy bizottság, de annak feladatát tulajdonképen a tanácskozás tárgyainak javaslatba hozása képezte, a mi már meg is történt, a további teendőkre nézve azonban ennek a bizottságnak nincs szabatosan körvonalozott mandátuma. Célszerű volna tehát, ha ennek a bizottságnak feladata megoldottnak tekintetnék, s a továbbiakra nézve, a fentebbi megbízatással és hatáskörrel egy új szervező bizottság küldetné ki.

Az igazgató választmány az előterjesztett indítványt elfogadva az abban említett tanácskozások és általában véve az 1896. évi országos erdészeti gyűlés előkészítésére Bedő Albert első alelnök elnöklete alatt Fekete Lajos, Ghyezy Emil, Horváth Sándor, Kallina Károly, Nemeskéri Kiss Pál, Rutska Tivadar, Soltz Gyula, Tavi Gusztáv, Tomesányi Gyula és Vadas Jenő választmányi tagokból továbbá Arató Gyula, Csibý Lőrincz és Péch Kálmán alapító tagokból álló bizottmányt küld ki.

Tekintettel azonban arra, hogy a tervezett országos erdészeti gyűlés egyfelől a millenniumi kiállítással összefüggésben fog megtartatni, s hogy másfelől a tanácskozásokkal kapcsolatban esetleg a főváros határában levő erdők megismerlése is esetleg tervbe lesz veendő, a földmivelési ministerium kiállítási bizottsága és a székesfőváros tanácsa felkérendők lesznek, hogy ezen bizottságba a maguk részéről is egy-egy képviselőt szíveskedjenek kiküldeni.

6. Az 1895. évi III. országos gazdakongresszus végrehajtó bizottsága megküldi kiadványainak egy példányát s kéri az egyesületet, hogy az azokban kifejezett, az erdészetet érdeklő kíváncsikat felkarolja, különösen is felhíván az egyesület figyelmét a XXXII. kérdés 5. 6. pontjaiban foglalt határozatokra.

A megküldött kiadványok köszönettel fogadtatnak, a végrehajtó bizottság megkeresése pedig megfontolás és javaslattétel végett az előbbi pont alatt kiküldött bizottságnak adatik ki.

7. A titkár bemutatja Nyitra város képviselő testületének f. évi november hó 4.-én 179. szám alatt kelt következő átiratát, mellyel az egyesületet 1897. évi közgyűlésének Nyitrán és környékén való megtartására meghívja:

179 kg.
6027/kg. 95. sz.

Nyitraváros képv. testületétől.

*Az országos erdészeti egyesület tekintetes igazgató választmányának
Budapesten.*

A f. évi október havi rendes közgyűlésünkhöz intézett és általános helyesléssel elfogadott indítvány alapján, van szerencsénk a tekintetes igazgató választmányt felkérni arra,

hogy a jövő 1897. évi rendes közgyűlését Nyitravárosban megtartani illetve eziránt a közgyűléshez javaslatot tenni méltóztassék.

Midőn tehát a tisztelt egylet nagyérdemű tagjait igaz magyar vendégszeretettel meghívjuk, legyen szabad abbeli reményünknek kifejezést adni, hogy ebbeli meghívásunk a tek. választmány által pártoltatni és a tek. közgyűlés részéről elfogadtatni fog.

Magunk részéről biztosítjuk a tek. igazgató választmányt, hogy lehetőségünkhöz mérten azon leszünk, miszerint az ezen közgyűlésre megjelent igen tisztelt egyleti tag urak szerény körünk-

ben jól érezzék magukat: annál is inkább, mert városunk és környéké igen alkalmas, a tek. egylet ügköréhez tartozó kirándulásokra.

Nyitrán, 1895. évi november 4.-én.

Kostyál Pál

polgármester.

Mérey Ágoston

főjegyző.

Az igazgató-választmány a meghívást a maga részéről köszönettel fogadja s Nyitra város képviselő testületét értesíteni fogja, hogy megkeresését a f. évi közgyűlésnek határozat hozatal végett mindenesetre előterjeszti.

8. A legelő-erdők mult évi pályázaton feltételeesen elfogadott s az óta a választmány határozatához képest a szerző által átdolgozott s illetve kiegészített pályamunka másodszori bírálatáról a bíráló-bizottság tagjai a következő jelentéseket terjesztik be:

I.

Hivatkozással f. évi 1200 számú becses megkeresésére, van szerencsém a „legelő-erdők“-re vonatkozó, kiegészítés és átdolgozás végett szerzőnek viszaadott IV. számú pályamunkát azon véleménnyel tisztelettel visszaküldeni, hogy miután az átdolgozott pályamunka az előző bírálatban kifejtett kívánalmaknak megfelelően van kiegészítve, illetve a felesleges részek abból ki vannak hagyva, azt részemről most már elfogadhatónak találok.

Zala-Egerszeg, 1895. szeptember 20.

tisztelettel

Hangay Géza,

m. kir. erdőmester.

II.

A legelő-erdők berendezését, kezelését és hasznosítását tárgyzó — „Magyarország állattenyésztésének fejlesztése“ stb. jellegű pályamunkát becses felhívásához képest átvizsgálván s az eredetivel összehasonlítván, miután szerző az eredetileg hiányzott negyedik résszel megfelelően kiegészítette, három első részét pedig a bírálat értelmében elfogadhatóan átdolgozta, — a margóra tett

néhány megjegyzés tekintetbevételét ajánlva, kiadásra méltónak nyilvánítom.

Selmeczbányán 1895. évi augusztus hó 2.-án.

Kiváló tisztelettel

Vadas Jenő,

m. kir. erdőtanácsos, akad. tanár.

III.

A tekintetes igazgató válaszmány 1894. évi december hó 7.-én tartott ülésén hozott határozatával a legelő erdők berendezését kezelését és hasznosítását tárgyaló pályázat 100 (egyszáz) arany pályadíját a beérkezett négy pályamunka közül a IV. számú „Magyarország állattenyésztésének fejlesztése stb . . .” jeligéjű pályamunkának azzal a feltétellel ítélte oda, hogy szerző munkáját a hátralevő negyedik részszel 1895. évi október hó 1.-éig kiegészíteni, a munka 3 első részét pedig a bíráló bizottság véleményében foglaltak figyelembe vételével gyökeresen átdolgozni és a tulterhelt szöveget jelentékenyen megrövidíteni tartozik.

E határozat kikötötte továbbá, hogy a kiegészített munka új bíráltnak vettetik alá és a pályadíj a szerzőnek csak akkor adatik ki, ha az új szöveget a válaszmány minden tekintetben megfelelőnek fogja találni.

E föltételeket az ismeretlen szerző elfogadván, munkáját kiegészítve és illetve átdolgozva újból beterjesztette és az az első bíráló bizottságnak újból kiadatott.

A bíráló bizottság alulírt tagjainak véleménye a kiegészített munkáról a következő.

Szerző a munkát az eredetileg hiányzott negyedik részszel kiegészítvén, ezzel az igazgató válaszmány első kikötésének általánosságban megfelelt, a mennyiben ebben a részben mindent felölelt, a mit munkájának első bemutatása alkalmával vázlatosan közölt tervezete szerént ígért. Mindamellet nem halgathatjuk el, hogy ennek az új résznek a kidolgozásánál az alaposságnak és részletességnek nem találjuk azt a mértékét, mely a munka első három részét jellemzi és már csak a mű egyöntetlősége miatt is kívánatos tehát, hogy a szerző ezt az utolsó részt sajtó alá rendezéskor még egyszer gondosan átnézzze.

Hasonlóképen megfelelt a szerző az igazgató válaszműnek a munka átdolgozására, nevezetesen a tulterhelt szöveg meg-
rövidítésére vonatkozó kikötésének is, azonban nem volt kellő
figyelemmel arra, hogy a rövidítések és kihagyások folytán a
szövegben keletkezett összefüggés nélküli átmenetek elsimittassa-
nak, vagyis hogy a megmaradó szövegek némi átdolgozással a
rövidítéseknek megfelelően átalakíttassék, másfelől még mindig van-
nak a munka ezen részében olyan részletek, melyeket ha a szerző
kihagyott volna, az munkájának csak előnyére vált volna.

Ebből a szempontból tehát kívánatosnak tartjuk, hogy a
szerző munkájának ezen részét is még egyszer gondosan átdol-
gozza, annyiival is inkább, mert ezen alkalommal azon értékes
anyagot is előnyvel felhasználhatja, melyet Földes János m. kir.
főerdésznek az erdészeti egyesület igazgató válaszműnye által
dicsérettel kitüntetett s azóta az Erdészeti Lapokban közzé is tett
munkájában és különösen e munkának a bíráló bizottság által
különösen is kiemelt részleteiben foglaltaknak.

Ilyen részleteket képez az első bírálat szerint Földes mun-
kája II. részének főleg első hat fejezete, melyekben a szerző 1.
a mélyebb fekvésű ártereken berendezendő lágy legelő erdőkről;
2. a kemény legelő erdőkről a magasabb árterületeken; 3. az
ártereken kívül eső síkföldi agyagtalajon álló legelő erdőkről; 4.
a szikes talajon álló legelő erdőkről; 5. az alföldi futóhomokon
álló legelő erdőkről és 6. a homok halmok legelő erdeiről érte-
kezik, s a melyek kétséggel felülmulják a most szóban forgó
pályamunka ezen tárgyú részeit. Igaz ugyan, hogy az első bírálatban
erre a szerző egyenesen utasítva nem volt, maga pedig lehetsé-
ges, hogy szerénységből nem használta fel az alkalmat erre.

Mínthogy azonban Földes munkája azóta az Erdészeti
Lapokban nyilvánosságra került, nézetünk szerint annak felhasz-
nálása nem lett volna irodalmi hiba s azért óhajtottuk volna,
hogy szerző munkáját a forrás megjelölésével a becses anyag
megfelelő felhasználásával ily irányban is tökéletesítette volna.

Mindezekről eltekintve a munkát mi is elfogadhatónak talál-
juk s miután a szerző a munkának sajtó alá rendezése alkalmá-
val az iménti észrevételeket is kellő figyelemben részesítheti és
művét ily módon teljessé teheti, mi is csatlakozunk Vadas Jenő

és Hangay Géza bíráló bizottsági tagtársaink azon javaslatához, hogy a szerzőnek a bemutatott munka alapján a 100 (egyszáz) aranyat kitevő pályadij kiadassék, mindamellett elkötni óhajtjuk, hogy sajtó alá rendezés alkalmával fennebbi észrevételeinknek elég tétessék.

Budapesten 1895. december hó 10.-én.

Bedő Albert,
elnök.

Horváth Sándor,
Tavi Gusztáv.

Ezen egybehangzó vélemények alapján az igazgató-választmány a kitűzött 100 drb. arany pályadíjat a „Magyarország állattenyésztésének fejlesztése és ez által a közvagyonosodás előmozdítása érdekében az erdészetnek az erdőtalajokon való legeltetést, a talaj termőképességének megóvása mellett a lehető leg szélesebb körben ki kell terjesztenie“ jeligéjű munkának egyhangúlag oda ítéli, de azzal a kijelentéssel, miszerént elvárja a szerzőtől, hogy kéziratát sajtó alá rendezés előtt a bírálat értelmében még egyszer gondosan átnézi és annak értelmében átdolgozza.

Egyszersmind a f. évi közgyűlés felhatalmazása alapján elrendeli a jeligés levélke felbontását, melyből a felbontás után Márton Sándor m. kir. főerdész neve tűnt elő. A titkár tehát utasíttatik, hogy a pályadíjat az előbbi határozat közlése mellett, Márton Sándor szerzőnek adja ki, a megjutalmazott munka kiadására nézve pedig annak idejében javaslatot tegyen.

9. A titkár jelenti, hogy Tagányi Károly értesítése szerint az erdészeti történelmi adatainak gyűjtése és a munka összeállítása befejezéséhez közel áll, a befejezést azonban némileg hátráltatja az a körülmény, hogy Tagányi ur másolója megbetegedett. Miután a munka tulajdonképen a levéltári adatokat s általában az írott emlékeket öleli fel, Tagányi ur igen czélszerűnek vélné, ha az egyesület az erdészeti bibliográfiáját is elkészíttetné s erre mint speciális szakbuvárt Petrik Gézát ajánlja. Sajnos azonban, Petrik ur május havára, midőn a kodex megjelenni fog, nem vállalhatja el a munkát, azonban Tagányi ur mégis egyedül őt tartja megbízhatónak a feladattal, ha mindjárt később is készülhet el vele.

Jelenti továbbá a titkár, hogy az egyesület függőben levő nyílt pályázatainak tárgyát képező munkák közül az Erdőrendezéstan II. kötete, az Erdészeti építéstan I. és III. kötete és az egyesület népszerű erdészeti ismerettárának 4. és utolsó füzeté még nem érkezett be s az Erdészeti építéstan elkészült II. kötetének bírálatával sem készült még el a kiküldött bizottság.

Jelenti továbbá, hogy a népszerű erdészeti ismerettárnak harmadik füzeté 5000 példányban kinyomatott s a készletből egy-egy példány az egyesület tagjainak az „Erdészeti Lapok“-hoz csatolva megküldetett, a készlet többi része pedig azok között való szétosztás végett, kiknek e vállalat szánva van, a törvényhatóságoknak és közmívelődési egyesületeknek e napokban, fog szétküldetni.

A készletből azonban mintegy 150 példány vissza fog tartatni s miként a többi füzeteknél történt, pénzért fog kiszolgáltatni az olyan megrendelőknek, kik ingyen példányra nem tarthatnak igényt. Kéri tehát a titkár, hogy a választmány a visszattartandó füzetek eladási árát megállapítsa.

Végül a titkár jelenti, hogy az „Erdészeti Növénytan“ II. kötete a sajtó alá rendezésnél felmerült nehézségek folytán még mindig nem került ki a nyomdából, mindamellett a nyomda, hivatkozva arra, hogy a késedelemnek nem ő az oka s hivatkozva arra, hogy betűkészlete már 2 év óta van ebbe a műbe fektetve, a kész munka arányában 1200 frt előleget kért s ezt a kérelmet a titkár utólagos jóváhagyás reményében teljesíteni is volt kénytelen, nehogy a nyomda később másnemű kárpótlást is kérhessen.

Az igazgató-választmány a jelentést tudomásul véve kimondja, hogy az erdészeti bibliografia ügyében később fog határozni. Egyszersmind a népszerű erdészeti ismerettár harmadik füzetéből a pénzért elárusítandó példányok árát, úgy, miként az első két füzetnél történt, 1 frtban állapítja meg. S végül jóváhagyja a titkárnak azt az intézkedését, hogy az „Erdészeti Növénytan“ II. részének költségeiből a nyomdának az eddig teljesített munká arányában 1200 frtot kifizetett. Egyidejűleg azonban elrendeli, hogy a szerzők felkéressenek, miszerént saját részükről a munka mielőbbi elkészülését lehetővé tegyék.

10. A titkár jelenti, hogy a ponyvairódmű vállalat számára

két új dolgozat érkezett be. Az egyiket Arató Gyula, a már megjelent első ilyen füzet szerzője írta. Címe: „Hogyan ment férjhez Gödör Julcsa“ (vagy: A gonoszlelkű embert megveri az Isten). Népies elbeszélés ez is, mint az első, s mely egy érdeket keltő történet keretében azt igyekszik a nép felfogásába bevinni, hogy az erdei lopás ép oly megbecstelentető és ezért ép annyira elítélendő bűn, mint bármely más lopás. Ezt a tanuságot azonban nem tendencziózan, hanem egészen észrevétlenül, de azért meggyőzően szövi be Arató érdekes históriájába, mely minden tekintetben megfelelő társa a már kinyomott első füzetnek.

A második dolgozatot pedig Klauznitzer Vilmos uradalmi erdőmérnök, egyesületi tag küldte be „Bálint Imre öröksége“ czim alatt. Nyelvezetét és előadását tekintve ez a dolgozat is teljesen megfelel a titkár nézete szerint a kitűzött czélnek. Sikerült kis munka ez is, mely a figyelmet mindvégig leköti meséjével. Hibája azonban, hogy ez is azt a czélt tűzi ki maga elé, mint a már megjelent Arató-féle első füzet, t. i. a kopár területek beerdősítésének lehetőségét és hasznosságát akarja a mese folyamán észrevétlenül beigazolni, de nem oly meggyőzően, mint az Arató füzete.

Ezt a hibát azonban a szerző a titkár véleménye szerint könnyen kiigazíthatná a nélkül, hogy a mesét lényegében megváltoztatnia kellene, ha például az említett kopár beerdősítése helyett egy legeltetés által megrongált nagyobb terjedelmű tölgy-sarjerdő jókarba hozását szőné be a mesébe s ennek hasznosságáról igyekeznék meggyőzni olvasóját.

Az igazgató-választmány a beérkezett dolgozatokat a már megjelent első füzet bírálatával megbízott bizottságnak adja ki s arra az esetre, ha az első a bíráló-bizottság elnöke is megfelelőnek találja, felhatalmazza a titkárt, hogy a kinyomatás iránt intézkedjék s hasonlóképp felhatalmazást ad a titkárnak arra is, hogy a második munkát, ha azt a szerző átalakítja s a bíráló bizottság megfelelőnek találja, szintén kinyomathassa.

11. A titkár bemutatja a földmivelésügyi ministerium leiratát, melyben felkéri az egyesületet, hogy az állandó erdészeti államvizsgáló bizottságnak az 1896—1900. évekre kinevezendő tagjaira nézve a fennálló szabályzat értelmében javaslatot tegyen.

Az igazgató-választmány ezen felhívásra az állandó erdészeti államvizsgáló bizottság tagjaiul a következőket fogja a ministeriumnak ajánlani:

Elnökül: Bedő Albert egyesületi első alelnököt.

Tagokul: Belházy Emilt, Csik Imrét, br. Feilitzsch Arturt, Fekete Lajost, Garlathy Kálmánt, Havas Józsefet, Hirsch Istvánt, Horváth Sándort, Illés Nándort, Kallina Károlyt, Laitner Eleket, Nagy Gyulát, Podhradszky Andrást, Rutska Tivadart, Sóltz Gyulát, Szabó Adolfot, Tavi Gusztávot, Török Gábort, Tomcsányi Gyulát és Vadas Jenőt.

12. Péch Dezső m. kir. erdőmester „A külföldi fanemeknek hazánkban való telepítéséről“ írott munkájának kéziratát azzal a kérelemmel küldi be, hogy az egyesület azt az alapszabályok 2. §-ának c) pontja értelmében megbíráltatni s ha megfelelőnek találta, külön könyv alakjában kinyomatni szíveskedjék, kijelentvén a maga részéről, hogy kérésének teljesítése esetében csupán a kiadás költségeinek megtérülése után fennmaradó példányokra tart igényt.

Az igazgató-választmány a beküldött kéziratot megbírálás és jelentéstétel végett Fekete Lajos, Tomcsányi Gyula és Levitzky Albert választmányi illetve egyesületi tagoknak adja ki.

13. Heves vármegye tanfelügyelője azzal a kérelemmel fordulván a földmívelésügyi minister urhoz, hogy az Arató-féle ponyva-füzetből néhány száz példányt az ottani népiskolák számára egyesületünkől ingyen kieszakoztasson, a földmívelésügyi minister ur f. évi 61,907. számú leiratában a kérelmet az egyesület figyelmébe ajánlja s egyszersmind tudatja az egyesülettel, hogy a meny nyiben a kérdéses füzetnek a tanfelügyelőségek útján való terjesztését általában is megfelelőnek találja, kész a rendelkezésére bocsátandó készleteket abban az esetben, ha a vallás és közoktatásügyi minister ur a tanfelügyelőségeket megfelelő utasítással ellátni hajlandó lesz, hivatalosan eljuttatni a tanfelügyelőkhoz s illetve ezek útján a népiskolákhoz.

Folyó évi 92,196 szám alatt kelt leiratában pedig pótlólag tudatja az egyesülettel, hogy a füzeteknek a tanfelügyelőségek útján való terjesztéséhez a vallás és közoktatásügyi minister ur is szíves készséggel hozzájárult.

Ennélfogva javasolja a titkár, hogy a földmivelésügyi ministerium ajánlata köszönettel elfogadtassék s a meglévő mintegy 27,500 példányból 20,000 példány a jelzett czélból a ministerium rendelkezésére bocsáttassék. Az ezen felül megmaradó készletből 2—3000 példányt legczélszerűbb lesz aztán a közmivelődési egyesületeknek megküldeni, a többbit pedig a vidéki kisebb városokon is megjelenő könyvkereskedőknek ajánlani fel ingyen, de azzal a kikötéssel, hogy az innen elküldéskor felmerülő postaköltségeket ők fogják viselni.

A terjesztésnek ezen módjait a titkár annál czélszerűbbnek találja, mert értesülése szerint nincs kilátás arra, hogy a kereskedelemügyi ministeriumtól ezen füzetek számára a portomenteséget kieszközölni lehessen.

Az igazgató választmány az előterjesztett javaslatot változatlanul elfogadja.

14. A titkár, annak előrebecsátásával, hogy a diósgyőri, lippai, lipótújvári, ó-budai, pécskai, ungvári és zombori államjavak megszűnt igazgatóságainak, mint volt alapító tagoknak alapító tagsági jogai annak idejében a helyükbe lépett soóvári, gödöllői apatiní erdőhivatalokra s illetve a lippai, lipótújvári és ungvári főerdőhivatalokra nem vitettek át s ennek folytán ezen utóbb említett hivatalok ez idő szerint az alapító tagok között nem is tartattnak nyilván, bemutatja az ungvári m. kir. főerdőhivatalnak a titkári hivatal egy ily értelmű értesítésére válaszul beküldött f. évi 2654. számú átiratát, melyben részletes megokolással annak a nézetének ad kifejezést, hogy az ungvári főerdőhivatal a volt ungvári államjavak igazgatóságának mint egyesületi alapító tagnak minden esetre jogutódjául tekintendő. Ennek folytán a titkár a főerdőhivatal kívánságához képest kéri az igazgatóválasztmány, hogy a felvetett kérdésben határozatot hozni sziveskedjék, megjegyezvén, hogy a diósgyőri államjavak volt igazgatósága 200 frttal a többi fentebb felsorolt igazgatóság pedig 100 frttal volt az egyesület alapító tagja.

Az igazgató-választmány az ungvári főerdőhivatal felszólalását indokoltnak találván, elrendeli, hogy a fentebb felsorolt megszűnt állami jószág igazgatóságnak alapítványai után járó jogok a helyükbe lépett erdőhivatalokra s illetve főerdőhivatalokra ruház-

tassanak át. Minthogy azonban az ungvári és lipcsei főerdőhivatalok és a gödöllői és apatini erdőhivatalok ilyen módon is csak a 100 frtos alapító tagok jogaira tarthatnak igényt s ennek folytán például az Erdészeti Lapokat nem ingyen, hanem csak kedvezményes áron (3 frtért) rendelhetik meg, a fentebbi intézkedésről szóló értesítés alkalmával megkérdezendők lesznek, hogy a szóban forgó 100 frtos alapítványt nem volnának-e hajlandók 160 forint vagy esetleg nagyobb összegre kiegészíteni, mely esetben az alapító tagok teljes jogait élvezhetik.

15. Kelen Gyula erdőakadémiai hallgató, ki ez idő szerint a Bedő Albert alapítvány egyik ösztöndíját élvezi, azzal a kéréssel járul az egyesület elé, hogy atyjának, néhai Kelen Gusztáv alapító tagnak alapító tagsági jogait, mint az elhunyt első fiu örökösére, rá ruházza át. — A kérelem jogos lévén, teljesíteni fog, de azzal a kikötéssel, hogy Kelen Gyulának ezen öröklött joga további örökösökre át nem ruházható.

16. A titkár jelenti, hogy az egyesület ösztöndíjainak élvezői az alapszabályokban előirt feltételeknek megfelelően ösztöndíjaik a jelen tanévben is folyósítottak. — Tudomásul vétetik.

17. Id. Csasztkóczy Mihály nyug. m. kir. erdőmester kéri az egyesületet, hogy a fia, néhai Csasztkóczy Mihály után visszamaradt erdészeti könyvek névjegyzékének eladás céljából az Erdészeti Lapok hirdetési rovatában való közlését díjtalanul engedélyezze, kijelentvén egyidejűleg, hogy a mennyiben ily módon a könyvek értékesítése sikerülni fog, a befolyó összeget fia törlesztetlen alapítványának kifizetésére fogja fordítani.

Az igazgató válaszmány a kérelmét teljesíthetőnek találta.

18. A f. évi közgyűlés utolsó napján Zólyom-Brezóról Besztercebányára igénybe vett külön vonat költségei fejében a besztercebányai vasúti állomás főnöke téves kivetés folytán 35 frt 80 kr.-ral kevesebbet szedvén be, ezt az összeget Tomcsányi Gyula erdőigazgató mint ügyvezető egyelőre az egyesület által rendelkezésére bocsátott előlegből fedezte, mivel az a tagoktól — még a vonaton utazók nevei sem lévén megállapíthatók, — nem szedhetette be. A titkár ennél fogva tekintettel arra, hogy a beszéd ezen nehézsége most is fennáll, kéri, hogy ezen összeget, mint rendkívüli kiadást, véglegesen elszámolhassa.

Az igazgató válaszmány a kérdéses összegnek rendkívüli kiadásként való végleges elszámolását, tekintettel a beszédés nehézségeire, engedélyezi.

19. Horn Dávid fakereskedő, a jövő évi ezredéves kiállítás meglátogatását azon állami erdőöröknek is lehetővé tenni óhajtván, kiknek ezt anyagi viszonyaik meg nem engedik, f. évi december hó 4.-én kelt levelében 500 frtot bocsátott az egyesület rendelkezésére azzal a kéréssel, hogy azt az előbb jelzett célra fordítsa. Kéri azonban, hogy az egyesület ezen támogatásban az arra érdekeseeknek talált erdőörök közül első sorban a háromszékvármegyei születésűeket részesítse.

Az igazgató válaszmány az ajánlatot köszönettel elfogadja s a titkárt felhívja, hogy az összegnek az ajánlatban foglaltak szerint való felhasználása iránt a következő ülésen részletes javaslatot tegyen.

20. A nagybányai főerdőhivatal s korábban más hivatalok is azon óhajtásukat fejezván ki, hogy az egyesület által kiadott Erdészeti Zsebnaptár a szegény sorsu erdőöröknek mérsékelt áron szolgáltatassék ki, a titkár javasolja, hogy a naptár az olyan erdőöröknek, kik szegény sorsukat előljáróik útján igazolják, példányonként 1 forintért szolgáltatassék ki.

Az indítvány elfogadtatott.

21. Báró Perényi Zsigmond 200 frtos alapítványi tőkéjének lefizetése alól azzal a kijelentéssel, hogy a kamatokat pontosan megfizetni fogja, egyelőre felmentetni kéri magát; Palkó Antal rendes tag pedig hivatkozással betegségéből származó rendkívüli kiadásaira, azt a kérelmet terjeszti a válaszmány elé, hogy 34 forintnyi hátralékos tagsági díját 1896 nyarán fizethesse meg.

Az igazgató-válaszmány mindkét kérelmet teljesíti, de az elsőre nézve elrendeli, hogy a mennyiben a kamatok pontosan be nem fizettetnének, ezekkel együtt a tőke is behajtassék; a másodikra nézve pedig, hogy a határidő be nem tartása esetében a hátralékos követelések behajtás végett az ügyvédnek adasának át.

22. A titkár kérelmére az igazgató-válaszmány megengedi, hogy a telefon az egyesület helyiségébe bevezetessék. Egyszersmind elrendeli, hogy az azért járó 12 frt 50 kr. havi előfizetési díj az 1896.

évben a rendkívüli kiadások között számoltassék el, azontul pedig rendes kiadásként irányoztassék elő a költségvetésben.

23. A tikár a folyó évi bevételekről és kiadásokról rovatok szerint részletes kimutatást terjeszt elő, melyből kitünik, hogy a bevételek már idáig is jelentékenyen felülmulják az előirányzatot, az év végén pedig egészben véve mintegy 8000 frtnyi bevételi többlet remélhető. S az egyes rovatokat tekintve is csupán az alapítványi kamatoknál fognak a bevételek az előirányzathoz képest mintegy 300 forinttal visszamaradni.

A kiadások közül 13 rovatnál az előirányzott összeg fog felhasználtatni, 7 rovatnál összesen mintegy 3000 frt megtakarítás éretik el, 7-nél pedig összesen mintegy 5500 frt túllépés lesz. Ebből azonban 3950 frt az átfutó kiadásokra esik, melyeknek megfelelő bevételek felelnek meg s ennél fogva a költségvetés betartásának megítélésénél nem is jöhetnek figyelembe.

A tulajdonképeni túllépés tehát 6 rovatnál összesen mintegy 1550 frtot fog tenni. Nevezetesen túllépés lesz: az Erdészeti Lapok nyomtatási költségeinél (300 frt) és az írói tiszteletdíjaknál (300 frt), még pedig Földes János „Legelő-erdők“ czimű munkájának közlése folytán, mit az igazgató-választmány és közgyűlés rendelt el; továbbá az Erdészeti Rendeleték Tára költségeinél is mintegy 226 forinttal több lesz a kiadás az előirányzott összegnél, még pedig az 1885—1889 évfolyamok második kiadásának elkészíttetése folytán, mit szintén az igazgató-választmány rendelt el, és végül több fog szükségeltetni még az előirányzathoz képest a portóköltségek rovatánál mintegy 120 frttal, a ház költségeinél 271 frttal és a rendkívüli kiadásoknál 372 frttal. Ezek közül is azonban a ház költségeinél felmerülő többlet már engedélyezett a választmány által; ezuttal tehát póthitelként csupán a portóköltségeknél még szükséges 120 frt és a rendkívüli kiadások rovatánál felmerült 372 frt több kiadás engedélyezendő.

A kiadások utolsó rovatánál, hol a törzsvagyomba esatolt s tehát a tulajdonképeni megtakarítást nyerő összegek adatnak át az alapítványi számadásnak, eddig 3392 frttal több számoltatott el, mint a mennyi előirányoztatott s ezenkívül az év végén még mintegy 2200 frt lesz elszámolható, úgy, hogy egészben mintegy

5500 frttal fog több esatoltatni megtakarításként az alaptőkéhez, mint a mennyi előirányoztatott.

Az igazgató-választmány a jelentést tudomásul véve a posta-költségek és a rendkívüli kiadások rovatainál szükséges 120, illetve 372 frt póthitelt engedélyezi.

24. A megelőző választmányi ülés óta a következő rendkívüli befizetések történtek:

készpénz alapítvány fejében befizettek: a Hontvármegye területén létező községi stb. erdők tulajdonosai 160 frtot;

„a Wagner Károly alapítvány“ javára befolyt: Szvaty Bélától egy erdőőr rendbirságából 5 frt, a hosszufalusi erdőgondnokságtól egy erdőőr rendbirságából 1 frt, a csepregi erdőgondnokságtól két erdőőr és egy erdőszolga rendbirságából 7 frt, a tordai erdőgondnokságtól Jony Ottó megkereskegőtől vásárolt mag után 11 frt 23 kr.

A „Magyar erdőtisztek árvalányait segélyező alapítvány“ javára befolyt: a zalaegerszegi erdőhivataltól egy erdőőr rendbirságából 2 frt, Dan Elektől egy erdőőr rendbirságából 3 frt, Küzdy Árpádtól egy erdőőr rendbirságából 1 frt, Szmik Gábor erdészindulójának 27 példánya eladásából 13 frt 50 kr.

Magánkötvényben tett alapítványaik törlesztésére befizettek: Radu T. Miklós 10 frtot, Székely Mózes 100 frtot, Wagner Gusztáv 20 frtot, Bacsák Béla 2 frtot, Ujházi Dénes 50 frtot, Halbauer István 12 frtot, Kabina János 45 frtot, Bares Kálmán 80 frtot és Javorszky Albert 4 frtot.

25. A következő új tagok vétetnek fel:

a) alapítótagoknak: ifj. Tisza Kálmán 160 frt alapítvánnyal készpénzben; és 1896. január 1.-én kezdődő kötelezettséggel Tisza István szintén 160 frt alapítvánnyal készpénzben, ajánlja elnök ő exja, továbbá dr. Darányi Ignác ő exja 200 frt alapítvánnyal készpénzben, ajánlja Bedő Albert első alelnök; és végül Bécsy Dezső volt rendes tag 160 frt alapítvánnyal kötelezvényben;

b) rendes tagoknak: Kadácsy Bálint járási erdőgondnok, ajánlja Pfundtner Károly; továbbá 1896. január 1.-én kezdődő kötelezettséggel: Szücs Elemér járási erdőgyakornok, ajánlja Sziklay Emil; Schusztér Jenő, Lovik Béla műszaki dijnokok,

ajánlja Bodor Jenő; Gregersen Béla, műszaki díjnok, ajánlja Sztanik Samu.

26. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Ghyezy Emil és Máday Izidor választmányi tag urak kéretnek fel.

Kelt m. f.

Horváth Sándor s. k.
titkár.

Tisza Lajos s. k.
elnök.

Hitelesítésül:

Ghyezy Emil s. k.
választm. tag.

Máday Izidor s. k.
választm. tag.

Lapszemle.

A kőszőlőgyről több alkalomkor volt már szó lapunkban. E fanem sajátságairól, felkarolását ajánló különleges tulajdonságairól, előfordulásáról stb. Földes J. többször irt az „E. L.”-ba, sőt a mult évben a „Centralblatt f. d. gesammte Forstw.” czimű német folyóiratba is. Mivel maga az államerdészlet e tölgy válfajjal már szintén foglalkozik s a fa különleges tulajdonságai a tenyésztés s az esetleg széles körre kiterjesztendő meghonosítás kérdését eléggé fontossá teszik, helyén valónak látom, hogy Schwappach tollából (a „Zeitschrift f. F. u. J-w.” f. évi novemberi füzetében) legutóbb megjelent közleménynek adatait az eddig összegyűjtöttek mellé folytatólagosan feljegyezzem.

Közleményét annak megemlítésével kezdi Schwappach, hogy az utolsó nyolcz évben többször lehetett hallani egy *Franciaországban* előforduló tölgy válfajról, mely a többbitől kiváltképen késő kizöldülésével s virágzásával különbözik; csak hogy a közlések e válfajnak sem előfordulási helyéről, sem különleges sajátságairól közelebbi adatokat nem tartalmaztak. Nem volt eredménye az utánnakérdezősködésnek sem, valaminthogy sikertelen maradt az a törekvés is, hogy az ő kísérleti állomásuk számára vetőmagot szerezzenek.

Csak már a 90. évi bécsi kiállitáson hallatszott, hogy hasonló válfaj Magyarországon is van.